

7. februar 2018

I medfør af § 37 stk. 1 i Forretningsordenen for Inatsisartut, fremsætter jeg følgende spørgsmål til Naalakkersuisut:

Spørgsmål til Naalakkersuisut:

- 1. Findes der en entydig definition af udtrykket socialt bedrageri, og hvilken anvender Naalakkersuisut?**
- 2. Er der tidligere gennemført undersøgelser af omfanget af socialt bedrageri i Grønland, og hvad kan i givet fald konkluderes ud fra gennemførte undersøgelser omkring problemets omfang og karakter?**
- 3. I hvilket omfang har Naalakkersuisut i øvrigt kendskab til, at der foregår socialt bedrageri i Grønland, herunder omgåelse af reglerne om sociale ydelser?**
- 4. Har Naalakkersuisut og de grønlandske kommuner tidligere samarbejdet omkring at modvirke, eller sætte fokus på socialt bedrageri?**
- 5. Har Naalakkersuisut kendskab til graden af sager relateret til kommunale krav om tilbagebetaling af sociale ydelser, som er modtaget uberettiget, herunder som følge af, at borgerne har givet urigtige oplysninger, eller i øvrigt ikke har opfyldt deres oplysningspligt?**
- 6. Har Naalakkersuisut kendskab til interne kommunale tiltag, der har haft til formål at modvirke socialt bedrageri, og en omgåelse af de gældende regler på det sociale område?**
- 7. Ser Naalakkersuisut perspektiver i at igangsætte indsatser for at bekæmpe socialt bedrageri, herunder tiltag, der skal sikre, at sociale ydelser alene udbetales til borgere med behov og som fastsat i loven?**
- 8. Har Naalakkersuisut en kvalificeret idé om, hvilke økonomiske og administrative ressourcer, der skulle være til rådighed for at afdække problemets omfang med socialt bedrageri i Grønland?**
- 9. Kan Naalakkersuisut oplyse andet af relevans omkring socialt bedrageri i Grønland?**

(Medlem af Inatsisartut Aaja Chemnitz Larsen, Inuit Ataqatigiit)

Begrundelse:

Kommunerne forvalter enorme summer i form af sociale ydelser, såsom offentlig hjælp, boligsikring, førtidspension m.m. Kommunerne forvalter de sociale ydelser ud fra den gældende sociallovgivning. Lovgivningen kan være kompleks, ligesom det fra andre lande ikke er ukendt at borgerne giver ukorrekte oplysninger, som giver dem uberettiget adgang til social ydelse. Nogle kommuner har erfaringer med at iværksætte tiltag for at komme socialt

INUIT ATAQATIGIIT

Inatsisartuni

bedrageri til livs, men der er ikke en koordineret plan eller indsats for at bekæmpe socialt bedrageri.

Det politiske mål med at bekæmpe socialt bedrageri er at sikre at sociallovgivningen følges som hensigten er med loven. Formålet er, at dem som ikke er berettiget ikke modtager sociale ydelser. Det er vigtigt at lovens hensigt følges og der ikke gives sociale ydelser til borgere, som ikke er berettiget til det. Det vil være med til at styrke fokus på dem, som reelt er berettiget til hjælp.

Jeg skal anmode om at få svar på mine spørgsmål indenfor 10 arbejdsdage.